

راهنمایی برای مأمورین بازرسی چمدانهای امنیتی و سایر مأمورین امنیتی

راهنمایی های زیر در اختیار همه کارمندان رسمی و قراردادی بخش 108 کارمندان هوایی و بخش 129 کارمندان شرکت هوایی مانی و همه کارمندان دیگر امنیتی که عمل بازرسی مسافرین را انجام می دهند را تحت نظر دارند و به اشیاء آنها دسترسی دارند (از قبیل مأمورین بازبینی یا سرپرستان آنها) قرار گرفته است. این کار شامل مسافرین در تأسیسات فرودگاه نیز می شود (و نیز مأمورین خدماتی مسافرین، مدیران پایگاههای محلی؛ کارکنان فرودگاه و غیره).

مقدمه: بدنبال وقایع فجیع 11 سپتامبر 2001، در مورد ارعاب و آزار افرادی که عرب؛ خاورمیانه ای یا اهل آسیا جنوبی و / یا مسلمان هستند یا چنین بنظر می رسد نگرانی هائی بوجود آمده لازم است بر این نکته مجدد تاکید شود که در جهت اجرای وظایف خطر خود، کارکنان نباید به تصمیم و کلیشه ای کردن یا یکسان دانستن همه رفتارها و باورها درباره گرایشات اعضای هر نژاد، قوم، دین، یا اصلیت ملی دخیل در فعالیت های غیر قانونی تکیه کنند. بخصوص بنظر می رسد که یک سری جستجوهای عجلانه و عاری از احساس و سایر برخوردهای نامناسب باسیک ها و امریکائی ها با اصلیت عربی توسط پرسنل امنیتی فرودگاهها و شرکت های هوایی بعمل آمده است. ایفای نقش تحت قوانین ایالات متحده برای انجام فعالیت های امنیتی در جهت ایمنی مردم نباید با وظیفه ما در راستای حفاظت از قانون اساسی و حقوق مدنی شهروندان را، برخورد ایجاد کند – طبق قوانین فدرال، یک شرکت هوایی یا کارمندان آن اگر نسبت به دیگران بر مبنای نژاد، رنگ، اصلیعن ملی، دین، جنسیت یا دوستانه تبعیض قائل شوند مرتکب خلاف قانون شده اند.

مثالهای از وقایع و اقدامات: برای شناسایی افراد یا اشیائی که امکان دارد از نظر ایمنی یا امنیتی خطرناک باشند مهم است که همه حقایق و شرایط محیط به حساب آورده شوند. اگرچه گاهی ممکن است این اقدامات برای شخص تووهین آمیز باشد در بعضی شرایط مأموران امنیتی ممکن است در جهت ادامه سئوالات، جستجوها و تحقیقات بدلاعیل ایمنی یا امنیتی زیر، موجه عمل کنند. مأمورین امنیتی باید از تست «اما برای» در جهت توجیه اعمالشان بهره گیرند: «اما برای نژاد، قومیت یا چهت گیری مذهبی شخص یا ظاهری چنین چیزی آیا من این فرد را مورد بازرسی ایمنی و امنیتی بیشتری قرار می دادم؟» اگر جواب «نه» است پس این کار ممکن است غیر موجه بوده و قوانین حقوق مدنی را نقض کند.

واقعه 1: به یکنفر سیک هندی، پس از آنکه بدون هیچ مسئله ای از فلزیاب عبور می کند، مأمور امنیتی دستور می دهد که در انتظار عموم عمامه اش را برداشته و موهایش را برای بازرسی باز کند.

جريان حقوقی: سیک های هندی به عمامه خود بعنوان یک وسیله مهم ارتباطی با خدا می نگرند که یک قسمت بسىار خصوصی و شخصی از بدن را می پوشاند. بدین سبب برداشتن عمامه یکی از تجاوز کارانه ترین اعمال قابل تصور تلقی میگردد. عمامه یک سیک مثل یک کلاه نیست؛ یک تکه طولی پارچه، معمولاً به طول چندین متر است که پیچیدن مجدد آن خیلی وقت گیر است.

این درخواست مأمور امنیتی بی پایه است. زیرا این شخص آثیر دستگاه فلزیاب را بکار نمی نداخته و دلیل دیگری وجود ندارد که باعث سوء ظن شده و به این کار منجر شود. بهمین منوال، درخواست از یک سیک برای برداشتن عمامه خود (یا بهمین نحو باز کردن موهایش که از نظر مذهبی لازم است بلند و بسته باشد) در غیر اباب چنین دستوری برای همه مسافران دیگر که بدون مسئله از فلزیاب عبور کرده اند، و دستور برداشتن اجزاء لباس برای بازرسی یک رفتار تبعیض آمیز بود و بایستی متوقف شود. اگر جستجو بازرسی مو / یا عمامه یک سیک بدلاعیل ایمنی و امنیتی لازم است (مثلای یک سیک آثیر دستگاه فلزیاب را فعل ساخته و بازرسی بیشتر توسط یک فلزیاب دستی

یا جستجوی سرتایپی بدنی برای حصول اطمینان از عدم یا وجود یک شئی ممنوعه لازم است) این سیک باید در انتخاب بین بازرسی بدنی در انتظار دیگران و یا بطور خصوصی مختار باشد، زیرا بازرسی در حضور دیگران اغلب توهین آمیز و تحقری آمیز تلقی شده، یا ممکن است مغایر باورهای مذهبی شخصی باشد.

واقعه 2: یک خانم برای بازرسی بدنی انتخاب می‌شود صرفاً بدان دلیل که موهایش پوشیده است یا چادر به سر دارد، یا مردی برای این کار جدا می‌شود تنها به علت که ریش بلندی دارد یا عرقچین به سر دارد.

جریان حقوقی: تبعیض بر مبنای اصلی ملی، یا دین دربر گیرنده کسی نیز است که صرفاً بدلیل شباهت یا لباس مربوط به یک گروه قومی یا مذهبی بخصوص مورد تبعیض قرار بگیرد. بهمین دلیل، گزینش نباید صرفاً بدلیل انجام شود که شخص به عربی، فارسی یا یک زبان خارجی دیگر تکلم می‌کند، یا صرفاً بدان دلیل که با لهجه ای صحبت می‌کند که شخص را به این باور می‌رساند که او عرب، خاورمیانه‌ای، اهل آسیای جنوبی و / یا مسلمان است. بنابراین، چنین اعمالی نباید صورت گیرد.

واقعه 3: یک زن چادری برای اثبات هویت خود یک برگ شناسائی عکس دار ارائه می‌دهد، اما پرسنل مسئول بازرسی نمی‌تواند به این نتیجه برسند که این زن همان شخصی است که عکس او را ملاحظه می‌کند زیرا چادر بی‌شتر صورت او را پوشانده است. یک مأمور زن مودبانه از او خواهش می‌کند که چادر را برداشته و به او حق انتخاب بین بازرسی در انتظار یا بطور خصوصی داده می‌شود اما این عمل بوضوح خفت آمیز است. آن زن توضیح می‌دهد که با برداشتن چادر به اعتقادات مذهبی و توهین می‌شود.

جریان حقوقی: چون تأثیر شناسائی فرد برای همه مسافرین دیگر نیز در همان شرایط جزو مقررات امنیتی است و راه دیگری برای اجرای این مقررات وجود ندارد، این عمل موجه است. در صورت امکان، صورت زن چادری باید توسط یک مأمور امنیتی زن و بطور خصوصی یا تنها در حضور زنان دیگر ملاحظه شود تا به باورهای مذهبی او توهین نشود.

واقعه 4: در یک توقف عادی، راننده یک کامیون حامل مواد خطرناک یک کارت شناسائی ارائه می‌دهد که نشان می‌دهد او در ایالات متحده بدنی آمده اما راننده اصلاً انگلیسی نمی‌داند و بنظر می‌رسد که تنها عربی صحبت می‌کند.

جریان حقوقی: در این مورد، پرسنل امنیتی برای مشکوک شدن دلیل موجبه دارند و کار آنها در جهت بازرسی بی‌شتر تحقیقات و غیره توجیه پذیر است (اگرچه باید توجه کرد که صحبت کردن انگلیسی با لهجه یا انگلیسی دست و پاشکسته عدم توانایی در انگلیسی صحبت کردن را شامل نمی‌شود)

واقعه 5: شخصی عمامه‌ی سربند به سر دارد و هنگامی که در یک نقطه بازرسی مورد تجسس قرار گرفته آزار فلزی یا بسته را نزدیک سر خود فعال می‌کند و پس از بکارگیری بدون نتیجه سایر وسائل قابل قبول اداره هوایی‌مائی فدرال برای برطرف کردن شک (از جمله جستجوی سرتاپی بدنی) از شخص خواسته می‌شود که عمامه خود را برای جستجوی بی‌شتر بردارد.

جریان حقوقی: از آنجایی که همه افراد در اینجا مورد جستجو هستند و مأمورین موظفند هر مسئله شک برانگیز را قبل از راهنمایی شخص به یک محل تحت کنترل حل کنند، مأمورین تجسس حق دارند مودبانه درخواست کنند که آن شخص عمامه خود را بردارد مشرط بر آنکه با شخص با احترام رفتار شود و به او این انتخاب داده شود که آیا می‌خواهد در انتظار مورد بازرسی قرار گیرد یا بطور خصوصی. مأمورین امنیتی باید به شخص این فرصت را بدهنند که عمامه خود را در یک محل خصوصی یا محلی خارج از انتظار عمومی پیچیده در صورت امکان باید آئینه‌ای برای او فراهم شود.

واقعه 6: یک نفر سیک هندی در موقع عبور از محل بازرسی امنیتی یک خنجر سنتی یا کرپان با خود دارد و مأمورین امنیتی محترامانه به او می‌گویند که مقررات اداره هوایی‌مائی فدرال همه افراد را از حمل هر نوع کارد یا

شی برنده به داخل هوایی‌ما منع می‌کند و به آن شخص می‌گویند که آنها می‌توانند کرپان را در چمدانهای چک شده قرار دهند که به قسمت بار حمل می‌شود.

جریان حقوقی: این عمل پرسنل امنیتی صحیح است - خنجر غلاف دار سنتی که به نام کرپان نامیده می‌شود توسط سیکها به عنوان یک شی مذهبی اجباری حمل می‌شود - کرپان معمولاً پنج تا ده سانتی‌متر طول دارد. اگر نتوان کرپان را در چمدانهای مورد رسیدگی قرار گرفته نهادی آنرا به وسیله شخص همراه دیگری که وارد منطقه امنیتی نمی‌شود از فرودگاه دور کرد کرپان را باید مصادره کرد. (توجه: کرپان کوچکتری را می‌توان مثل یک گردن بند در اطراف گردن بست با وجود این هنگامی که با لباس حمل می‌شود حالت یک کارد را دارد یعنی یک تیغه تیز دارد و باید در جامه دانهای چک شده قرار داد اما ماورای محل جستجوی چمدانها ممنوع است). کرپان توسط مأموران امنیتی باید در یک محل امن نگهداری شود تا بعداً مسترد گردد. بیشتر سیکها اکنون از مقررات اداره هوایی‌مانی فدرال آگاهی دارند که از ورود همه انواع کاردها و اشیاء برنده به داخل هوایی‌ما جلوگیری می‌کند، مگر اینکه در ساکهای چک شدهای قرار گرفته باشد.